

RÅDETS BESLUT (EU) 2015/1523**av den 14 september 2015****om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 78.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 78.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) föreskrivs att om en eller flera medlemsstater försätts i en nödsituation med plötslig tillströmning av medborgare från tredjeländer, får rådet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, besluta om provisoriska åtgärder till förmån för den eller de medlemsstater som berörs.
- (2) Enligt artikel 80 i EUF-fördraget ska unionens politik på området gränskontroller, asyl och invandring och dess genomförande styras av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna, och de unionsakter som antas på detta område ska innehålla lämpliga åtgärder för tillämpningen av denna princip.
- (3) Den senaste tidens kris i Medelhavet har tvingat unionens institutioner att omedelbart erkänna de exceptionella migrationsflödena i regionen och efterlysa konkreta åtgärder för solidaritet med de medlemsstater som ligger i frontlinjen. Detta skedde i synnerhet vid ett gemensamt möte mellan utrikes- och inrikesministrarna den 20 april 2015, då kommissionen lade fram en tiopunktsplan för omedelbara åtgärder för att lösa krisen, inklusive ett åtagande om att överväga olika sätt att genomföra en omplaceringsmekanism för nödsituationer.
- (4) Vid sitt möte den 23 april 2015 beslutade Europeiska rådet bland annat att förstärka den interna solidariteten och ansvaret och åtog sig att särskilt öka katastrofbiståndet till de medlemsstater som ligger i frontlinjen och överväga möjligheter till akut omplacering mellan medlemsstaterna på frivillig grund och för utsändande av särskilda grupper från Europeiska stödkontoret för samarbete i asylfrågor (nedan kallat *Easo*) till medlemsstater som ligger i frontlinjen, för gemensam handläggning av ansökningar om internationellt skydd, inklusive registrering och fingeravtryck.
- (5) I sin resolution av den 28 april 2015 upprepade Europaparlamentet att unionen måste grunda sina reaktioner på de senaste tragedierna i Medelhavet på solidaritet och rättvis ansvarsfördelning samt intensifiera sina ansträngningar på detta område för de medlemsstater som tar emot flest flyktingar och personer som ansöker om internationellt skydd, i absoluta eller relativa tal.
- (6) Europeiska rådet beslutade vid sitt möte den 25–26 juni 2015 bland annat att tre centrala dimensioner bör behandlas parallellt: omplacering/vidarebosättning, återvändande/återtagande/återanpassning samt samarbete med ursprungs- och transitländer. Mot bakgrund av den rådande nödsituationen och åtagandet att stärka solidaritet och ansvar enades Europeiska rådet framför allt om tillfällig och extraordinär omplacering av 40 000 personer med ett klart behov av internationellt skydd under en period på två år från Italien och Grekland till andra medlemsstater. Det efterlyste ett snabbt antagande av ett rådsbeslut för detta och kom fram till att samtliga medlemstater genom konsensus skulle enas om en fördelning av dessa personer som avspeglar de särskilda situationerna i medlemsstaterna.
- (7) De särskilda situationerna i medlemsstaterna beror särskilt på migrationsflödena i andra geografiska regioner, såsom västra Balkans migrationsväg.

- (8) Flera medlemsstater konfronterades med en betydande ökning av det totala antalet migranter, däribland personer som sökte internationellt skydd, som reste in på deras territorier under 2014 eller under de första månaderna 2015. Flera medlemsstater fick finansiellt krisstöd från kommissionen och operativt stöd från Easo för att kunna hantera denna ökning.
- (9) Bland de medlemsstater som befinner sig i situationer med avsevärda påfrestningar, och mot bakgrund av den senaste tidens tragiska händelser i Medelhavet, har Italien och Grekland ställts inför migrantströmmar av oöverträffad omfattning, bland annat av personer som söker internationellt skydd som är i klart behov av internationellt skydd och som anländer till deras territorier, vilket utsätter deras migrations- och asylsystem för stora påfrestningar.
- (10) Enligt uppgifter från Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (nedan kallad *Frontex*), var rutterna genom centrala och östra Medelhavet under 2014 de viktigaste för irreguljär gränspassage till unionen. Under 2014 nådde över 170 000 migranter Italien på irreguljär väg, vilket är en ökning med 277 % jämfört med 2013. En stadig ökning har också bevitnats av Grekland med över 50 000 irreguljära migranter som nådde landet, vilket är en ökning med 153 % jämfört med 2013. Det totala antalet har fortsatt att öka under 2015. I Italien ökade under de första sex månaderna antalet irreguljära gränspassager med 5 % jämfört med samma period förra året. I Grekland skedde under samma period en kraftig ökning av antalet irreguljära gränspassager, motsvarande en sexfaldig ökning under de första sex månaderna 2014 (över 76 000 under perioden januari–juni 2015 jämfört med 11 336 under perioden januari–juni 2014). En betydande andel av det totala antalet irreguljära migranter som upptäckts i dessa två regioner var migranter av nationaliteter som, grundat på Eurostats uppgifter, uppnår en hög nivå för erkännande inom unionen.
- (11) Enligt Eurostat ansökte 64 625 personer om internationellt skydd i Italien under 2014, jämfört med 26 920 under 2013 (vilket motsvarar en ökning med 143 %). En mindre ökning i antalet ansökningar noterades i Grekland med 9 430 sökande (vilket motsvarar en ökning med 15 %). Under det första kvartalet 2015 ansökte 15 250 personer om internationellt skydd i Italien (vilket motsvarar en ökning med 47 % jämfört med det första kvartalet 2014) och 2 615 personer i Grekland (vilket motsvarar en ökning med 28 % jämfört med första kvartalet 2014).
- (12) Hittills har många åtgärder vidtagits till stöd för Italien och Grekland inom ramen för migrations- och asylpolitiken, bl.a. genom att de erhållit omfattande katastrofbistånd och operativt stöd från Easo. Italien var den näst största och Grekland den tredje största mottagaren av finansiering som under perioden 2007–2013 betalades ut inom ramen för det allmänna programmet *Solidaritet och hantering av migrationsströmmar* (Solid), och erhöll dessutom omfattande nödfinansiering. Under perioden 2014–2020 kommer Italien och Grekland troligtvis fortsatt att vara de främsta mottagarna av stöd från asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif).
- (13) På grund av den nuvarande instabiliteten och konflikterna i Italiens och Greklands omedelbara närhet är det mycket troligt att deras migrations- och asylsystem fortsatt kommer att utsättas för ökande påfrestningar, och en betydande del av migranterna kan vara i behov av internationellt skydd. Detta visar att det är absolut nödvändigt att visa Italien och Grekland solidaritet och att komplettera de hittills vidtagna åtgärderna för att stödja dem med provisoriska åtgärder på området asyl och migration.
- (14) Samtidigt bör Italien och Grekland tillhandahålla strukturella lösningar för att hantera exceptionellt tryck på sina asyl- och migrationssystem. De åtgärder som fastställs i detta beslut bör därför paras med att Italien och Grekland inför en solid strategisk ram för att hantera krissituationen och intensifiera den pågående reformprocessen på dessa områden. I detta avseende bör såväl Italien som Grekland, samma dag som detta beslut träder i kraft, lägga fram en färdplan för kommissionen som omfattar lämpliga åtgärder på området asyl, inledande mottagande och återsändande för att förstärka kapaciteten, kvaliteten och effektiviteten i sina system på dessa områden samt åtgärder för att säkerställa en korrekt tillämpning av detta beslut, så att de bättre ska kunna hantera en eventuellt ökad tillströmning av migranter till deras territorier när detta beslut upphört att gälla.
- (15) Med tanke på att Europeiska rådet enades om en rad sammanhängande åtgärder bör kommissionen ges befogenhet att, vid behov och efter att ha gett den berörda staten möjlighet att framföra sina synpunkter, under en begränsad period avbryta tillämpningen av detta beslut om Italien eller Grekland inte fullföljer sina åtaganden i detta hänseende.

- (16) Om någon medlemsstat skulle försättas i en liknande nödsituation med en plötslig tillströmning av medborgare från tredjeländer, får rådet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, anta provisoriska åtgärder till förmån för den berörda medlemsstaten med stöd av artikel 78.3 i EUF-fördraget. Sådana åtgärder får, om så är lämpligt, inbegripa ett tillfälligt upphävande av de förpliktelser för den medlemsstaten som föreskrivs i detta beslut.
- (17) I enlighet med artikel 78.3 i EUF-fördraget bör de planerade åtgärderna till förmån för Italien och Grekland vara av provisorisk natur. En 24-månadersperiod är rimlig för att säkerställa att de åtgärder som föreskrivs i detta beslut får en reell effekt, så att de innebär ett stöd för Italien och Grekland i hanteringen av de betydande migrationsströmmarna till deras territorier.
- (18) De åtgärder för omplacering från Italien och Grekland som föreskrivs i detta beslut innebär ett tillfälligt undantag från regeln i artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 ⁽¹⁾ i enlighet med vilken Italien och Grekland annars skulle ha varit ansvariga för att pröva en ansökan om internationellt skydd på grundval av de kriterier som anges i kapitel III i den förordningen samt ett tillfälligt undantag från de förfaranden och tidsfrister som anges i artiklarna 21, 22 och 29 i den förordningen. Övriga bestämmelser i förordning (EU) nr 604/2013, inklusive de genomförandebestämmelser som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003 ⁽²⁾ och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 118/2014 ⁽³⁾ förblir tillämpliga, inbegripet bestämmelserna däri om de överförande medlemsstaternas skyldighet att bära de nödvändiga kostnaderna för att överföra en sökande till omplaceringsmedlemsstaten och om samarbetet beträffande överföringar mellan medlemsstaterna samt om översändande av information via det elektroniska kommunikationsnätet Dublinet.

Detta beslut innebär också ett undantag från samtycke från den som ansöker om internationellt skydd enligt artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 ⁽⁴⁾.

- (19) Omplaceringsåtgärder befriar inte medlemsstaterna från skyldigheten att till fullo tillämpa förordning (EU) nr 604/2013, inbegripet de bestämmelser som rör familjeåterförening, särskilt skydd av ensamkommande barn, samt klausulen om diskretionär bedömning på humanitära grunder.
- (20) Ett val måste träffas i fråga om vilka kriterier som ska tillämpas när man avgör vilka och hur många sökande som ska omplaceras från Italien och Grekland, utan att det påverkar beslut på nationell nivå om asylansökningar. Ett tydligt och fungerande system planeras utifrån en tröskel bestående av den genomsnittliga andelen beslut på unionsnivå om beviljande av internationellt skydd i förfaranden i första instans, enligt Eurostats definition, i förhållande till det totala antalet asylbeslut på unionsnivå om asylansökningar för internationellt skydd i första instans, på grundval av den senast tillgängliga statistiken. Å ena sidan måste denna tröskel, så långt möjligt, säkerställa att alla sökande med ett tydligt behov av internationellt skydd snabbt och till fullo kommer i åtnjutande av sin rätt till skydd i omplaceringsmedlemsstaten. Å andra sidan bör den, så långt möjligt, hindra sökande som sannolikt kommer att få avslag på sin ansökan från att omplaceras till en annan medlemsstat, och därigenom i onödan förlänga deras vistelse i unionen. En tröskel på 75 %, grundad på de senaste tillgängliga uppdaterade kvartalsuppgifterna från Eurostat om beslut i första instans, bör användas i detta beslut.
- (21) De provisoriska åtgärderna är avsedda att lindra det betydande asyltrycket på Italien och Grekland, särskilt genom omplacering av ett betydande antal sökande i klart behov av internationellt skydd som tagit sig till Italiens eller

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 29.6.2013, s. 31).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003 av den 2 september 2003 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 343/2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat (EUT L 222, 5.9.2003, s. 3).

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 118/2014 av den 30 januari 2014 om ändring av förordning (EG) nr 1560/2003 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 343/2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredjeland har gett in i någon medlemsstat (EUT L 39, 8.2.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 av den 16 april 2014 om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden, om ändring av rådets beslut 2008/381/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG och nr 575/2007/EG och rådets beslut 2007/435/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 168).

Greklands territorium efter den dag då detta beslut börjar tillämpas. Grundat på det totala antalet tredjelandsmedborgare som på irreguljär väg tagit sig till Italien eller Grekland under 2014 och de personer bland dessa som är i klart behov av internationellt skydd, bör totalt 40 000 sökande med ett tydligt behov av internationellt skydd omplaceras från Italien och Grekland. Detta antal motsvarar omkring 40 % av det totala antalet tredjelandsmedborgare i tydligt behov av internationellt skydd som under 2014 tagit sig till Italien och Grekland på irreguljär väg. Den omplaceringsåtgärd som föreslås i detta beslut leder således till en rättvis fördelning av bördan mellan Italien och Grekland å ena sidan, och de övriga medlemsstaterna å den andra. Med utgångspunkt i samma totala uppgifter som finns tillgängliga för 2014 och de första fyra månaderna 2015 i Italien jämfört med Grekland, bör 60 % av dessa sökande omplaceras från Italien och 40 % från Grekland.

- (22) Den 20 juli 2015 antog företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, genom konsensus, en resolution om omplacering från Italien och Grekland av 40 000 personer med ett tydligt behov av internationellt skydd, som avspeglar de särskilda situationerna i medlemsstaterna. Under en period på två år bör 24 000 personer omplaceras från Italien och 16 000 personer bör omplaceras från Grekland.
- (23) Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif) som inrättades genom förordning (EU) nr 516/2014 tillhandahåller stöd till insatser för att dela på bördorna enligt överenskommelser mellan medlemsstater, och den är förberedd för den vidare politiska utvecklingen på detta område. I artikel 7.2 i förordning (EU) nr 516/2014 föreskrivs en möjlighet för medlemsstaterna att genomföra åtgärder rörande överföring av personer som ansöker om internationellt skydd som en del av medlemsstaternas nationella program. I artikel 18 i förordning (EU) nr 516/2014 föreskrivs samtidigt möjligheten att utbetala ett schablonbelopp om 6 000 EUR för överföring av personer som beviljats internationellt skydd från en annan medlemsstat.
- (24) För att tillämpa principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, och med beaktande av att detta beslut utgör en vidareutveckling av politiken på detta område, är det lämpligt att säkerställa att de medlemsstater som, i enlighet med detta beslut, omplaceras sökande i tydligt behov av internationellt skydd från Italien eller Grekland erhåller ett schablonbelopp för varje omplacerad person som exakt motsvarar det schablonbelopp som avses i artikel 18 i förordning (EU) nr 516/2014, nämligen 6 000 EUR, och som genomförs genom tillämpning av samma förfaranden. Detta medför ett begränsat, tillfälligt undantag från artikel 18 i förordning (EU) nr 516/2014 eftersom schablonbeloppet bör utbetalas för antalet sökande som är föremål för omplacering snarare än antalet mottagare av internationellt skydd. En sådan tillfällig utökning av räckvidden för potentiella mottagare av schablonbeloppet utgör en integrerad del av den krisordning som inrättas genom detta beslut.
- (25) Det är nödvändigt att säkerställa att ett snabbt omplaceringsförfarande införs och att de provisoriska åtgärderna åtföljs av ett nära administrativt samarbete mellan medlemsstaterna och operativt stöd från Easo.
- (26) Nationell säkerhet och allmän ordning ska beaktas under hela omplaceringsförfarandet, tills överföringen av sökanden är genomförd. Med full respekt för sökandens grundläggande rättigheter, inbegripet de relevanta reglerna för uppgiftsskydd, bör en medlemsstat som på rimliga grunder betraktar en sökande som en fara för sin nationella säkerhet eller allmänna ordning informera de övriga medlemsstaterna om detta.
- (27) När beslut fattas om vilka sökande med ett tydligt behov av internationellt skydd som ska flyttas från Italien och Grekland, bör företrädare ges utsatta sökande i den mening som avses i artiklarna 21 och 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU⁽¹⁾. I detta sammanhang bör de sökandes särskilda behov, t.ex. hälsan, vara den primära angelägenheten. Barnets bästa bör alltid sättas i främsta rummet.
- (28) För att besluta vilken specifik medlemsstat som bör bli omplaceringsmedlemsstat, bör dessutom särskild hänsyn tas till de av de sökandes särskilda kvalifikationer och egenskaper, såsom deras språkkunskaper och andra individuella omständigheter när det gäller uppvisade familjeband samt kulturella och sociala band som kan underlätta deras integrering i omplaceringsmedlemsstaten. Vad gäller särskilt utsatta sökande, bör hänsyn tas till omplaceringsmedlemsstatens kapacitet att erbjuda dessa sökande lämpligt stöd och till nödvändigheten i att

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 96).

säkerställa en rättvis fördelning av dessa sökande mellan medlemsstaterna. Med tillbörlig respekt för icke-diskrimineringsprincipen får omplaceringsmedlemsstater ange sina preferenser för sökande på grundval av ovannämnda information, utifrån vilken Italien och Grekland i samråd med Easo och, i tillämpliga fall, sambandsmän får sammanställa förteckningar över möjliga sökande som identifierats för omplacering i en viss medlemsstat.

- (29) Medlemsstaternas utnämning av sambandsmän i Italien och Grekland torde underlätta ett effektivt genomförande av omplaceringsförfarandet, inbegripet en adekvat identifiering av de sökande som kan omplaceras, särskilt med tanke på deras utsatthet och kvalifikationer. När det gäller såväl utnämningen av sambandsmän i Italien och Grekland som utförandet av deras uppgifter bör omplaceringsmedlemsstaten och Italien och Grekland utbyta all relevant information och fortsätta att samarbeta nära under hela omplaceringsförfarandet.
- (30) De rättsliga garantier och rättssäkerhetsgarantier som fastställs i förordning (EU) nr 604/2013 förblir tillämpliga på sökande som omfattas av detta beslut. Dessutom bör sökande underrättas om det omplaceringsförfarande som fastställs i detta beslut och meddelas omplaceringsbeslutet, vilket utgör ett beslut om överföring i den mening som avses i artikel 26 i förordning (EU) nr 604/2013. Det faktum att EU-rätten inte ger en sökande rätt att välja den medlemsstat som ska ansvara för vederbörandes ansökan, bör leda till att sökandens rätt till ett effektivt rättsmedel mot omplaceringsbeslutet i enlighet med förordning (EU) nr 604/2013 inskränks till att säkra respekten för vederbörandes grundläggande rättigheter. I enlighet med artikel 27 i den förordningen får medlemsstaterna i sin nationella lagstiftning fastställa att överklagan av beslutet om överföring inte automatiskt medför att överföringen av den sökande skjuts upp men att personen i fråga har möjlighet att begära att verkställandet av beslutet om överföring ska skjutas upp i väntan på resultatet av hans eller hennes överklagan.
- (31) Före och efter att ha överförts till omplaceringsmedlemsstaterna åtnjuter de sökande de rättigheter och garantier som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾ och direktiv 2013/33/EU, även med avseende på deras särskilda mottagnings- och förfarandebestånd. Dessutom förblir Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 ⁽²⁾ tillämplig med avseende på sökande som omfattas av detta beslut.
- (32) Åtgärder bör vidtas för att undvika sekundära förflyttningar av omplacerade personer från omplaceringsmedlemsstaten till andra medlemsstater, vilket kan hindra en effektiv tillämpning av detta beslut. I synnerhet bör de sökande underrättas om konsekvenserna av irreguljär vidareflyttning mellan medlemsstaterna och om det faktum att de, om omplaceringsmedlemsstaten beviljar dem internationellt skydd, i princip endast är berättigade till de rättigheter som är knutna till internationellt skydd i den medlemsstaten.
- (33) I enlighet med de mål som anges i direktiv 2013/33/EU bör harmoniseringen av mottagningsvillkoren i de olika medlemsstaterna bidra till att begränsa sekundär vidareflyttning av personer som ansöker om internationellt skydd under inflytande av de varierande mottagningsvillkoren. I syfte att nå samma mål bör medlemsstaterna överväga att införa rapporteringsskyldighet och förse personer som ansöker om internationellt skydd med materiella mottagningsvillkor som inbegriper bostad, mat och kläder endast in natura samt, när så krävs, säkerställa att sökande direkt förflyttas till omplaceringsmedlemsstaten. Likaså bör medlemsstaterna under den period då ansökan om internationellt skydd behandlas så som asyl- och Schengenregelverket anger utom av allvarliga humanitära skäl varken förse sökande med nationella resedokument eller ge dem andra incitament, t.ex. i form av finansiella medel, som kan underlätta deras irreguljära förflyttning till andra medlemsstater. Vid irreguljär förflyttning till andra medlemsstater bör sökande sändas tillbaka till omplaceringsmedlemsstaten i enlighet med de regler som anges i förordning (EU) nr 604/2013.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 av den 26 juni 2013 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, samt om ändring av förordning (EU) nr 1077/2011 om inrättande av en europeisk byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (EUT L 180, 29.6.2013, s. 1).

- (34) För att undvika sekundär förflyttning av personer som beviljats internationellt skydd bör medlemsstaterna också informera dessa personer om de villkor under vilka de lagligen får resa till och vistas i en annan medlemsstat och bör kunna införa rapporteringsskyldighet. Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG⁽¹⁾ bör medlemsstaterna kräva att en person som beviljats internationellt skydd och vistas irreguljärt på deras territorium omedelbart återvänder till omplaceringsmedlemsstaten. Om denna person vägrar att återvända frivilligt bör återvändandet till omplaceringsmedlemsstaten ske med tvång.

Vid påtvingat återvändande till omplaceringsmedlemsstaten får dessutom, om detta är möjligt enligt nationell lagstiftning, den medlemsstat som tvingat fram återvändandet besluta att utfärda ett nationellt förbud som förbjuder den person som är berättigad till internationellt skydd att åter resa in på den specifika medlemsstatens territorium.

- (35) Eftersom syftet med detta beslut är att åtgärda en nödsituation och att bistå Italien och Grekland med förstärkningen av deras asylsystem, bör det ge dem möjlighet att med hjälp av kommissionen nå bilaterala överenskommelser med Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz om omplacering av personer som omfattas av detta direktiv. Sådana överenskommelser bör också återspegla de viktigaste delarna i detta beslut, i synnerhet dem som gäller omplaceringsförfarandet och de sökandes rättigheter och skyldigheter samt dem som gäller förordning (EU) nr 604/2013.
- (36) Det särskilda stöd som tillhandahålls Italien och Grekland genom omplaceringssystemet bör kompletteras med ytterligare åtgärder, från det att tredjelandsmedborgare anländer till Italiens eller Greklands territorium tills dess att alla tillämpliga förfaranden har avslutats, som samordnas av Easo och andra berörda organ, såsom Frontex som samordnar återvändandet för tredjelandsmedborgare som inte har rätt att stanna kvar inom territoriet, i enlighet med direktiv 2008/115/EG.
- (37) Eftersom målen för detta beslut inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (38) Detta beslut respekterar de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (39) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på dem.
- (40) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (41) Med hänsyn till situationens brådskande natur bör detta beslut träda i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Genom detta beslut införs provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland för att stödja dem så att de bättre kan hantera en nödsituation med en plötslig tillströmning av medborgare från tredjeländer till dessa medlemsstater.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut gäller följande definitioner:

- a) *ansökan om internationellt skydd*: en ansökan om internationellt skydd enligt definitionen i artikel 2 h i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU ⁽¹⁾.
- b) *sökande*: en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som har lämnat in en ansökan om internationellt skydd som ännu inte blivit föremål för något slutgiltigt avgörande.
- c) *internationellt skydd*: flyktingstatus och status som subsidiärt skyddsbehövande enligt definitionerna i artikel 2 e respektive g i direktiv 2011/95/EU.
- d) *familjemedlemmar*: familjemedlemmar enligt definitionen i artikel 2 g i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013.
- e) *omplacering*: överföring av en sökande från den medlemsstats territorium som enligt de kriterier som fastställs i kapitel III i förordning (EU) nr 604/2013 är ansvarig för prövningen av vederbörandes ansökan om internationellt skydd till omplaceringsmedlemsstatens territorium.
- f) *omplaceringsmedlemsstat*: den medlemsstat som blir ansvarig för att pröva en sökandes ansökan om internationellt skydd enligt förordning (EU) nr 604/2013 sedan vederbörande blivit föremål för omplacering på den medlemsstatens territorium.

Artikel 3

Tillämpningsområde

1. Omplacering i enlighet med detta beslut ska uteslutande ske med avseende på sökande som har lämnat in sin ansökan om internationellt skydd i Italien eller Grekland och för vilka dessa stater annars hade varit ansvariga enligt de kriterier för fastställande av ansvarig medlemsstat som fastställs i kapitel III i förordning (EU) nr 604/2013.
2. Omplacering enligt detta beslut ska endast tillämpas med avseende på en sökande av en nationalitet för vilken andelen beslut om beviljande av internationellt skydd i förhållande till de beslut som fattats i första instans angående ansökningar om internationellt skydd enligt kapitel III i direktiv 2013/32/EU enligt de senast tillgängliga uppdaterade kvartalsvisa unionsomfattande uppgifterna från Eurostat är 75 % eller högre. I fråga om statslösa personer ska hänsyn tas till det land där vederbörande tidigare hade sin hemvist. Kvartalsvisa uppdateringar ska endast tas i beaktande med avseende på sökande som inte redan har identifierats som sådana sökande som kan omplaceras i enlighet med artikel 5.3 i detta beslut.

Artikel 4

Omplacering av sökande bland medlemsstaterna

Vid en överenskommelse genom resolutionen av den 20 juli 2015 från företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om omplacering från Italien och Grekland av 40 000 personer med ett tydligt behov av internationellt skydd, enades medlemsstaterna om följande:

- a) 24 000 sökande ska omplaceras från Italien till övriga medlemsstaters territorium.
- b) 16 000 sökande ska omplaceras från Grekland till övriga medlemsstaters territorium.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 20.12.2011, s. 9).

Artikel 5

Omplaceringsförfarande

1. För att kunna bedriva det administrativa samarbete som krävs för att genomföra detta beslut ska varje medlemsstat utse en nationell kontaktpunkt, vars adress de ska meddela övriga medlemsstater och Easo. Medlemsstaterna ska tillsammans med Easo och andra relevanta organ vidta alla lämpliga åtgärder för att upprätta ett direkt samarbete och ett informationsutbyte mellan behöriga myndigheter, inbegripet om de anledningar som avses i punkt 7.
2. Medlemsstaterna ska med jämna mellanrum och minst var tredje månad ange hur många sökande som snabbt kan omplaceras på deras territorium och tillhandahålla alla andra relevanta uppgifter.
3. På grundval av dessa uppgifter ska Italien och Grekland med hjälp av Easo och i tillämpliga fall av de sambandsmän från medlemsstaterna som avses i punkt 8 i denna artikel identifiera de enskilda sökande som kan omplaceras i andra medlemsstater samt så snart som möjligt översända all relevant information till kontaktpunkterna i dessa medlemsstater. Företråde ska ges utsatta sökande i den mening som avses i artiklarna 21 och 22 i direktiv 2013/33/EU.
4. När omplaceringsmedlemsstaten har gett sitt godkännande ska Italien och Grekland med det snaraste i samråd med Easo fatta beslut om omplacering av varje identifierad sökande till en specifik omplaceringsmedlemsstat och meddela den sökande detta i enlighet med artikel 6.4. Omplaceringsmedlemsstaten får besluta att inte godkänna omplacering av en sökande endast om det finns sådana rimliga skäl för detta som avses i punkt 7 i den här artikeln.
5. Sökande som avkrävs fingeravtryck i enlighet med de skyldigheter som fastställs i artikel 9 i förordning (EU) nr 603/2013 får omplaceras endast om fingeravtryck tagits och översänts till Eurodacs centrala system i enlighet med den förordningen.
6. Överföringen av den sökande till omplaceringsmedlemsstatens territorium ska ske så snart som möjligt efter dagen då det beslut om överföring som avses i artikel 6.4 meddelas den berörda personen. Italien och Grekland ska sända omplaceringsmedlemsstaten datum och tidpunkt för överföringen samt alla andra relevanta uppgifter.
7. Medlemsstaterna bibehåller sin rätt att vägra omplacering av en sökande endast om det finns rimliga skäl att betrakta honom eller henne som ett hot mot deras nationella säkerhet eller allmänna ordning eller om det finns synnerliga skäl för att tillämpa bestämmelserna om undantag i artiklarna 12 och 17 i direktiv 2011/95/EU.
8. För genomförandet av samtliga aspekter av det omplaceringsförfarande som beskrivs i denna artikel, får medlemsstaterna, efter att ha utbytt all relevant information, fatta beslut om att utse sambandsmän till Italien och Grekland.
9. Medlemsstaterna ska i enlighet med EU:s regelverk genomföra sina skyldigheter fullt ut. Italien och Grekland ska sörja för identifiering, registrering och insamling av fingeravtryck för omplaceringsförfarandet, och de nödvändiga faciliteterna ska finnas på plats. Sökande som undandrar sig omplaceringsförfarandet ska undantas från omplacering.
10. Det omplaceringsförfarande som föreskrivs i denna artikel ska slutföras så snabbt som möjligt och senast två månader efter tidpunkten för underrättelsen från omplaceringsmedlemsstaten enligt punkt 2, om inte omplaceringsmedlemsstatens godkännande enligt punkt 4 sker mindre än två veckor innan tvåmånadersperioden löper ut. I sådana fall får tidsfristen för slutförandet av omplaceringsförfarandet förlängas med högst två veckor. Denna tidsfrist får dessutom förlängas med ytterligare fyra veckor, om så är lämpligt, om Italien eller Grekland bestyrker objektiva praktiska hinder för överföringen.

Om omplaceringsförfarandet inte slutförs inom denna tidsfrist och om Italien och Grekland inte kommer överens med omplaceringsmedlemsstaten om en rimlig förlängning av tidsfristen, förblir Italien och Grekland ansvariga för att pröva ansökan om internationellt skydd enligt förordning (EU) nr 604/2013.

11. Efter sökandens omplacering ska omplaceringsmedlemsstaten ta sökandens fingeravtryck i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) nr 603/2013 och överföra dem till Eurodacs centrala system och uppdatera uppgifterna i enlighet med artikel 10 och, i tillämpliga fall, artikel 18 i den förordningen.

Artikel 6

Rättigheter och skyldigheter för sökande av internationellt skydd som omfattas av detta beslut

1. Barnets bästa ska sättas i främsta rummet när medlemsstaterna genomför detta beslut.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att familjemedlemmar som omfattas av detta beslut omplaceras till en och samma medlemsstats territorium.
3. Före beslutet om omplacering av en sökande ska Italien och Grekland, på ett språk som den sökande förstår eller rimligen kan förväntas förstå, underrätta vederbörande om omplaceringsförfarandet enligt detta beslut.
4. Efter beslutet om omplacering av en sökande, och före den egentliga omplaceringen, ska Italien och Grekland skriftligen meddela vederbörande om omplaceringsbeslutet. I beslutet ska omplaceringsmedlemsstaten anges.
5. En sökande eller person under internationellt skydd som reser in på en annan medlemsstats territorium än omplaceringsmedlemsstatens, utan att uppfylla villkoren för vistelse i den andra medlemsstaten, ska vara skyldig att omgående återvända. Omplaceringsmedlemsstaten ska återta personen.

Artikel 7

Operativt stöd till Italien och Grekland

1. I syfte att ge Italien och Grekland stöd för att de bättre ska kunna hantera de exceptionella påfrestningarna på deras asyl- och migrationssystem, vilka beror på det nuvarande ökade migrationstrycket på deras yttre gränser, ska medlemsstaterna öka sitt operativa stöd i samarbete med Italien och Grekland på området internationellt skydd genom de berörda åtgärder som samordnas av Easo, Frontex och andra relevanta organ, särskilt genom att på lämpligt sätt tillhandahålla nationella experter i samband med följande stödåtgärder:
 - a) Kontroll av tredjelandsmedborgare som reser in i Italien och Grekland, inbegripet ett otvetydigt fastställande av deras identitet, insamling av fingeravtryck och registrering samt, i tillämpliga fall, registrering av deras ansökningar om internationellt skydd och, på begäran av Italien eller Grekland, inledande handläggning av dessa.
 - b) Tillhandahållande av information och eventuellt nödvändigt särskilt stöd till sökande eller sökande som kan bli föremål för omplacering enligt detta beslut.
 - c) Förberedelse och organisering av insatser för återsändande av tredjelandsmedborgare som antingen inte ansökt om internationellt skydd eller vars rätt att stanna kvar på territoriet har upphört.
2. Utöver det stöd som ges inom ramen för punkt 1 och i syfte att underlätta genomförandet av alla steg i omplaceringsförfarandet ska särskilt stöd i lämplig omfattning ges till Italien och Grekland genom de relevanta åtgärder som samordnas av Easo, Frontex och andra berörda organ.

Artikel 8

Kompletterande åtgärder som ska vidtas av Italien och Grekland

1. Italien och Grekland ska var för sig, den 16 september 2015, lägga fram en färdplan för kommissionen som ska omfatta lämpliga åtgärder på området asyl, inledande mottagande och återsändande för att förstärka kapaciteten, kvaliteten och effektiviteten i deras system på dessa områden samt åtgärder för att säkerställa en korrekt tillämpning av detta beslut. Italien och Grekland ska genomföra denna färdplan i alla dess delar.

2. Om Italien eller Grekland inte fullgör de skyldigheter som avses i punkt 1 i denna artikel, får kommissionen, efter att ha gett den berörda staten möjlighet att framföra sina åsikter, besluta att tillfälligt upphäva tillämpningen av detta beslut med avseende på den medlemsstaten under en period av högst tre månader. Kommissionen får en gång fatta beslut om att förlänga det tillfälliga upphävandet med ytterligare högst tre månader. Detta tillfälliga upphävande ska inte påverka överföringen av ansökningar som är under handläggning efter omplaceringsmedlemsstatens godkännande enligt artikel 5.4.

Artikel 9

Ytterligare nödsituationer

I händelse av en nödsituation med en plötslig tillströmning av tredjelandsmedborgare till en medlemsstat får rådet, på förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, besluta om provisoriska åtgärder till förmån för den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 78.3 i EUF-fördraget. Sådana åtgärder får, om så är lämpligt, inbegripa ett tillfälligt upphävande av den medlemsstatens deltagande i omplaceringen i enlighet med vad som föreskrivs i detta beslut samt eventuella kompensationsåtgärder för Italien och Grekland.

Artikel 10

Finansiellt stöd

Omplaceringsmedlemsstaten ska erhålla ett schablonbelopp om 6 000 EUR för varje omplacerad person enligt detta beslut. Detta finansiella stöd ska genomföras genom tillämpning av de förfaranden som föreskrivs i artikel 18 i förordning (EU) nr 516/2014.

Artikel 11

Samarbete med associerade stater

Med stöd från kommissionen får bilaterala överenskommelser ingås mellan Italien och Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz, samt mellan Grekland och Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz, om omplacering av sökande från Italiens och Greklands territorium till de sistnämnda staternas territorium. De centrala inslagen i detta beslut, särskilt i fråga om omplaceringsförfarandet och sökandes rättigheter och skyldigheter, ska vederbörligen beaktas i dessa överenskommelser.

Artikel 12

Rapportering

På grundval av informationen från medlemsstaterna och de berörda organen ska kommissionen varje halvår rapportera till rådet om genomförandet av detta beslut.

På grundval av information som lämnas av Italien och Grekland, ska kommissionen även rapportera till rådet varje halvår om genomförandet av de färdplaner som avses i artikel 8.

Artikel 13

Ikraftträdande

1. Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Det ska tillämpas till och med den 17 september 2017.

3. Det ska tillämpas på personer som reser in på italienskt eller grekiskt territorium från och med den 16 september 2015 till och med den 17 september 2017, liksom på sökande som anlänt till dessa medlemsstaters territorium från och med den 15 augusti 2015.

Utfärdat i Bryssel den 14 september 2015.

På rådets vägnar

J. ASSELBORN

Ordförande
